

Božič – leto B

Beseda se je učlovečila

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je z avtoriteto pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil. Jn 1,1-18

Rojeni iz Boga

Le rojeni iz Boga postajajo božji otroci in doživljajo božje obiskanje. Verjetno danes ne bi radi slišali, da smo rojeni iz krvi, poželenja mesa in volje moža, ter da zato ne moremo resnično praznovati Gospodovega prihoda.

Ali pa nam je vse to tako zapleteno, da niti ne vemo, kaj bi z vsem tem, ob tako lepih prazničnih dneh. Vseeno pogledjmo, kaj pomeni biti rojen iz Boga in na drugi strani rojen iz krvi, volje (poželenja - nekdanji prevod) mesa in volje moža. Kaj ovira sprejem Novorojenega kralja in kaj mu pripravlja prostor med nami!

Rojeni iz krvi stavijo na **trdnost**, ki jo daje človeško življenje. Rojeni iz Boga se zanesejo na duha. Pogledjmo like v jaslicah: Herod ves čas trepetal, da mu bo kdo spodkopal stolček. Gotovosti hoče in si jo sam tudi vzame. Pomori vse, ki bi ga lahko ogrozili!

Starček Simeon in prerokinja Ana se tako kot Marija in Jožef popolnoma prepustita božji volji. Vsak od njih sicer naredi vse, kar je potrebno, a gotovost vsi prepuščajo Bogu. Tega Simeonu in Ani ne naročajo pravila templja. Ne, zaupanje je sad njunega premišljevanja, molitve in posta. Zaupata Bogu in njegovim znamenjem. Čisto drugačni so tisti, ki sicer služijo v templju, a so rojeni iz krvi: farizeji, veliki duhovniki in pismouki. Ti se upirajo vsaki spremembi, vse jih ogroža in zato Jezusa označijo za upornika Bogu.

Tudi v revščini se človek lahko oklepa vsega, kar mu zagotavlja kakršnokoli, tudi najmanjšo gotovost. Berač pogosto prisega na svoje raztrgane čevlje, liter vina in svoje navade. Oklepa se vsega, kar mu daje gotovost. A rojeni iz Boga zaupa, da bo Bog poskrbel, če mu bomo zvesti. Marija in Jožef tvegata, popolno uboštvo. Bog ju obdari, tudi materialno. Kralji prinesejo potrebna darila.

Na vseh konceh lahko najdemo tiste, ki so rojeni iz **poželenja mesa**. Herod hoče kruha in iger, hoče užitke življenja, hoče svoje lagodno vladanje. Vsako sporočilo, ki zahteva kakršno koli odpoved, mu predstavlja grožnjo.

Tudi v templju so takšni, ki si v prvi vrsti želijo lagodja in miru. Jezus to lagodje ruši, zato ga izženejo iz svoje srede.

Revščina nas ne reši poželenja mesa. Kako težko se je revežu odpovedati najmanjšemu užitku, saj mu ta največkrat predstavlja nebesa na zemlji. A žal, je prav ta užitek, hudičeva prevara, zaradi katere se ne uspe dvigniti v novo življenje.

In rojeni iz **volje moža**? Rojeni iz volje moža so vsi vladarji, ki vladajo iz svoje volje, ne da bi se zavedali božje oblasti in božjih zakonov, ki so nad njimi.

Tudi veliki duhovniki so pozabili na voljo, ki je od zgoraj. Pa tudi ljudstvo je pokazalo, kako malo mu je mar za resnico in božjo voljo. Ko so vladarji kričali, da gre za bogokletstvo, so se z njimi strinjali, čeprav le zaradi podrejanja človeški volji.

Rojeni iz krvi, poželenja mesa in volje moža! Vse je mogoče najti povsod, kjer **hočemo imeti gotovost** in se ne prepustimo Božjim načrtom. Tega je danes žal vse preveč v vladnih palačah, mestnih četrtih, cerkvah in na ulici.

Vsi se tako težko odpovedujemo poželenju mesa. Zato naša življenja vse prepogosto **vodi udobje in užitek**.

In za povrhu je še tu **naša volja**, ki se ne sklada z božjo. Če se odpovemo svoji volji, se nam zdi, da nas ne bo več. A tako ostajamo rojeni iz volje moža.

Zastonj se včasih slepo tolažimo, da smo že v redu, ker zahajamo v tempelj molit. Ne, tudi v templju je vladala in pogosto vlada logika teme. Status, položaj ali vera nas ne reši zablode. Vedno znova se moramo odločati, da odidemo na pot in sicer na potovanje božjih otrok, božjih ubožcev. In spet smo na desnem stranskem oltarju. Tam ni trdnosti skal. Je le pesek, ki ga oblikuje božja roka. Kamor ga postavi, tam služi Gospodu. Janez se je prepustil duhu in podredil logiko krvi, odpovedal se je poželenju mesa in volji moža, zato pa je postal prvak med preroki. To je pot božjih otrok, med katere stopa Gospod in jim prinaša novo, božje življenje. Prizadevajmo si stopiti mednje!